

Generelt vil jeg bemærke, at kommunerne allerede på nuværende tidspunkt har mulighed for at henvise til andre boligtyper end almene boliger, hvilket forslagsstillerne i øvrigt selv gør opmærksom på. Det gælder f.eks. anvisning i henhold til byfornyelsesloven i forbindelse med bygningsfornyelse i private udlejningsejendomme.

Og med hensyn til en generel kommunal anvisningsret til private udlejningsejendomme er dette efter min opfattelse ikke umiddelbart en farbar vej, men vil i givet fald naturligvis skulle overvejes nærmere.

Og for det andet er det vigtigt at bemærke, at ordningen vedrørende køb af kommunal anvisningsret nu er indarbejdet i forslaget til integrationslov, L 155, som indenrigsministeren fremsatte den 17. december 1997.

Dette lovforslag skal bl.a. sikre, at alle kommuner uanset boligmassens sammensætning i de enkelte kommuner tager del i den opgave, det er at skaffe ordentlige boliger til flygtninge.

Lovforslaget indeholder samtidig forslag om at revidere ordningen vedrørende køb af kommunal anvisningsret til private udlejningsejendomme, således at den statslige refusion hæves fra maksimalt 12.000 kr. til maksimalt 18.000 kr. Denne ændring vil give de private udlejere en større tilskyndelse til at anvende ordningen.

På denne baggrund kan jeg ikke tilslutte mig forslaget om at give kommunerne en generel anvisningsret i alle former for udlejningsboliger samt i private andelsboliger.

Jeg har dog noteret mig, at Kommunernes Landsforening på baggrund af regeringens integrations- og udlændingeadspil påtænker at fremsætte en række ønsker om at udvide råderetten over almene og private boliger, men før vi har modtaget de konkrete ønsker, kan jeg naturligvis ikke udtale mig om det.

Sonja Mikkelsen (S):

Første gang jeg så dette forslag, syntes jeg, det så spændende ud, men som det er tilfældet med så mange andre gentagelser her i livet bliver det hurtigt kedeligt, ikke mindst fordi der her er tale om at udstikke nogle centralistiske regler, netop som vi har afsluttet decentraliseringsprocessen inden for den almene boligsektor – den boligform, kommunerne har direkte indflydelse på at etablere.

Første gang jeg så forslaget, tidligere i dette årti, forventede jeg at få oprullet nogle inspirerende punkter, som kunne drøftes med kom-

munerne, om, hvordan de kunne tilrettelægge en aktiv boligpolitik ved siden af den aktive erhvervs politik, som enhver kommune med respekt for sig selv har i dag.

For hvis viljen er til stede, kan en aktiv boligpolitik sikre en alsidig boligmasse og gøre enhver kommune i stand til at løfte sin del af den boligsociale opgave, og en aktiv boligpolitik kan også fremme ressourcebesparelser og motivere til at fremme et godt miljø ved at appellere til en bæredygtig livsform.

Og værktøjerne til at gennemføre en aktiv boligpolitik er efter Socialdemokratiets opfattelse i høj grad til stede, idet kommunalbestyrelserne selv bestemmer, hvor mange almennyttige boliger, hvor mange ældreboliger og hvor mange ungdomsboliger der skal bygges, og der kan etableres bofællesskaber af forskellige typer. Og det er kommunerne selv, der prioriterer projekterne sammen med boligforeningerne.

Det er også kommunerne, der spiller den helt centrale rolle i forbindelse med byfornyelsen.

Og ved hjælp af planlovene kan de desuden mikse bolig- og ejerformer på en sådan måde, at de passer i den ramme, som kommuneplanen udgør.

Men SF har tænkt sig nogle firkantede regler for kommunerne fastlagt her i Folketinget, og det har Socialdemokratiet ikke, men vi er optaget af, at den decentrale beslutningsform ikke skal indebære, at der er grupper i samfundet, der svigtes.

Det kan være posedamerne, de psykisk syge, alkoholikerne eller andre grupper, der har svært ved at holde fast i deres bolig, men det gælder også bosætningen af flygtninge.

Her er jeg enig med SF i, at det kan være et problem, at nogle få kommuner smører løsningen af deres boligsociale opgaver af på andre. Det er især synligt, når vi taler om at huse flygtninge, og jeg er glad for, at SF er opmærksom på denne problemstilling.

Og jeg tolker bemærkningerne i lovforslaget sådan, at også SF har den opfattelse, at integration af flygtninge er en folkesag, som skal klares i alle kommuner i hele landet. Det er jeg fuldstændig enig i, og det er jo også det, der er omdrejningspunktet i regeringens forslag til landets første integrationslov. Så den vil jeg foreslå at vi hjælpes ad med at gennemføre.

Men dette forslag med gammelkendt indhold kan Socialdemokratiet ikke tilslutte sig, og jeg skal også oplyse, at CD afviser forslaget.